

РЕШЕНИЕ

№ 971

гр. Стара Загора, 15.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, X-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Милена Костова Колева

при участието на секретаря Лазарина Ф. Лазарова
като разгледа докладваното от Милена Костова Колева Гражданско дело №
20225530101490 по описа за 2022 година

Предявени са обективно кумулативно съединени иски за причинени имуществени
вреди с правно основание по чл. 432, ал.1 КЗ, във връзка с чл. 45 ЗЗД и иск по чл. 86, ал. 1
ЗЗД.

Ищцата Д. К. В. твърди в исковата си молба, че на 26.01.2021г. в гр.Стара Загора,
около 18:30 ч. на ул. „.....“ до № 56 в посока север - юг при управление на л. а. с марка, с
рег. № СТ....., В. Ж. Ч., ЕГН *****, с адрес: гр. Стара Загора,, като водач, не
проявила необходимото внимание към уязвимите участници от движението и ударила
пресичащата Д. К. В..

Непосредствено след удара, на пострадалата била оказана първа помощ на място от
екип на ЦСМП и е транспортирана до СПО на УМБАЛ, гр. Стара Загора. □

За събитието бил съставен Констативен протокол за ПТП с Пострадали лица с рег. №
..... / 26.01.2021 г., в който като участник 1 с ППС с рег. № СТ....., марка, с рама №
....., св. за рег. №, като собственик и водач на лекия автомобил била В. Ж. Ч., ЕГН
*****, с адрес: гр. Стара Загора, Отбелязано било, че автомобилът имал
сключена застраховка гражданска отговорност към ЗАД „Алианс България“ АД с полица №
BG/01/....., валидна до 07.03.2021 г.

Под участник 2 било записано пешеходец, с данни: Д. К. В., ЕГН *****, с адрес:
....., притежаваща л. к. №, валидна до: безсрочна. Д. В. била отбелязана в
констативния протокол и като пострадало лице.

Към констативния протокол била приложена план-схема на произшествието.

Във връзка със случая било образувано досъдебно производство №/2021 г. по описа

на сектор „ПП“ при ОД на Стара Загора, пр. пр. № 871/2021 г. по описа на РП Стара Загора. Досъдебното производство било приключило с постановление на наблюдаващия прокурор за прекратяване от 20.07.2021 г., поради обстоятелството, че деянието не осъществявало състава на престъпление от общ характер.

След влизането в сила, препис от постановлението, ведно с преписката били изпратени на административнонаказващия орган - Н-к сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР Стара Загора за произнасяне по същество по извършените нарушения на ЗДвП и Правилника за неговото прилагане.

За деянието било съставено Наказателно постановление №/01.09.2021 г., издадено от на длъжност началник сектор към ОД на МВР Стара Загора, с-р „Пътна Полиция“, упълномощен със Заповед № 8121з-515/14.05.2018 г. на Министъра на вътрешните работи, с което на В. Ж. Ч., ЕГН ***** е наложено наказание „глоба“ в размер на 200 лв. (двеста лева), поради виновно нарушение на чл. 116 от ЗДвП.

След извършена проверка на 07.03.2022 г. за сключена застраховка „Гражданска отговорност“ в информационната система на Гаранционен фонд се установило, че към дата 26.01.2021 г. автомобил с рег. № СТ..... имал валидно сключена застраховка „ГО“ със застраховател ЗАД „Алианц България“ АД с период на валидност на полицата от 08.03.2020 г. до 07.03.2021 г.

Вследствие на претърпяното ПТП Д. В. получила телесни увреждания, които й причинили имуществени и неимуществени вреди.

От изготвена Епикриза към ИЗ № 1751 / 26.01.2021 г., издадена от Клиника по Неврохирургия при УМБАЛ „Проф. д-р Стоян Кич“ се установявало, че пострадалата била приета на 26.01.2021 г. след претърпяно ПТП с данни за травма в областта на главата, лицето и крайниците. Нямала спомен за инцидента и периода след него, опомнила се в СПО, с оплаквания от световъртеж, гадене, главоболие и болезненост по травмираните места. Соматичният статус на пациентката бил следният: глава - субкутанен хематом в дясно фронтално, счупен горен зъб, шия - б. о., крайници - болезненост в областта на контузиите. Установен бил малък екстракраниален хематом в дясно фронтално. Пациентката била изписана на 29.01.2021 г. с подобрения.

Според Съдебномедицинско удостоверение на живо лице № 51 / 2021 г., изготвено от д-р Пасев, Съдебна медицина - Стара Загора, след представена медицинска документация и извършен преглед на Д. В. било установено наличието на контузия на главата, лицето и крайниците; мозъчно сътресение; травматично избиване на трети горен десен зъб и счупване на видимата част на втори горен ляв зъб до нивото на венеца; контузия на лявото коляно; оток, кръвонасядане и охлузване по левия лакът. Описаните травматични увреждания добре отговаряли да са получени при описаното ПТП.

В хода на досъдебното производство била назначена съдебномедицинска експертиза по писмени данни, от чието заключение се установявало, че на 26.01.2021 г. се реализирало ПТП с пострадало лице Д. В..

Вследствие на инцидента В. била получила: Контузия на главата, лицето и крайниците. Мозъчно сътресение със степенно помрачение на съзнанието - обнубиляция.

Травматично избиване на трети горен зъб и счупване на видимата част на втори горен ляв зъб до нивото на венеца. Контузия на лявото коляно. Оток, кръвонасядане и охлузване по левия лакът.

В заключение било посочено, че травматичните увреждания са причинили временно разстройство на здравето, неопасно за живота, извън случаите по чл.128 и чл.129 от НК.

Посочен бил период за възстановяване 21-28 дни.

От Амбулаторен лист № 54 / 02.02.2021 г., издаден от д-р - ортопед-травматолог, се установявало, че на Д. В. бил извършен преглед при който била снета следната анамнеза: оплакване от болки, оток и ограничени и болезнени движения в ляво коляно и лакът след ПТП на 26.01.2021 г. Установено било обективно състояние изразяващо се в задоволително общо състояние. Ограничени и болезнени движения в лява колянна става, с изразен хематом в латералната част на коляното и бедрото. Ескориация и оток в областта на лява лакътна става с хематом. Предписана била медикаментозна терапия.

На 02.03.2021 г. Д. В. извършила консултация със специалист, като ѝ била поставена диагноза „St. post commotio cerebri“. Заключение от неврохирургична гледна точка било състояние от класическо мозъчно сътресение със загуба на съзнание, период на амнезия и обърканост, последваща общомозъчна неврологична симптоматика при липса на огнищно такова. Към момента на изследването била с лекостепенни дискоординационни симптоми.

На 10.03.2021 г. било издадено направление за хоспитализация № 75, от д-р Д....., специалист физикална и рехабилитационна медицина при МЦ „Проф. д-р Ст. К.ич“ ЕООД, с което Д. В. била насочена за планов прием в лечебно заведение. Посочена била насочваща диагноза „други първични гонартрози“ и „контузия на коляното“.

Ищцата постъпила за лечение в „Специализирани болници за рехабилитация - национален комплекс“ ЕАД, филиал Баня Карловско. Във връзка с престоя била издадена Епикриза към ИЗ № 695 от 22.03.2021., съставена от д-р Тодоров, „СБР - НК“ ЕАД. Пациентката постъпила на 15.03.2021 г. и била изписана на 22.03.2021 г. Регистрирани били оплаквания от болки в колянните стави, засилващи се при физически натоварвания. Разказва за настъпило ПТП през Януари 2021 г. В епикризата било отбелязано, че В. се придвижвала с помощно средство. Рехабилитационният потенциал бил среден, а целите били овладяване на болковия синдром, подобряване на общото състояние. По време на престоя било проведено лечение, описано в епикризата.

Изложената фактическа обстановка и представените медицински документи свидетелствали несъмнено за наличието на травматични увреждания, които били в пряка и непосредствена последица с претърпяното ПТП на 26.01.2021 г. Представеното Наказателно постановление № / 01.09.2021 г. безспорно сочило вината на водачката на лекия автомобил.

По категоричен начин от съдебномедицинското удостоверение за живо лице и

съдебномедицинската експертиза се установявало настъпването на травматични увреждания, изразяващи се в Контузия на главата, лицето и крайниците.

Мозъчно сътресение със степенно помрачение на съзнанието - обнубилация. Травматично избиване на трети горен зъб и счупване на видимата част на втори горен ляв зъб до нивото на венеца. Контузия на лявото коляно.

Оток, кръвонасядане и охлузване по левия лакът. Травмите от инцидента причинили разстройство на здравето на ищцата и продължителни болки и страдания. За това свидетелствали медицинските документи от 02.02.2021 г. и 10.03.2021 г., в които било описано, че В. се оплаквала от болки в травмираното коляно, болезненост и ограничение на движението. Поради тази причина се наложила и повторна хоспитализация на Д. В., с цел провеждане на рехабилитация, за подпомагане на оздравителния процес. На ищцата се наложило да използва помощни средства при придвижването си, което било описано и в Епикризата от 22.03.2021 г.

Към датата на инцидента Д. В. била на 77 години, което неминуемо предполагало един по-бавен и труден оздравителен процес.

Преди инцидента Д. В. била дейна и контактна жена, която ежедневно излизала на разходки със свои приятелки. След инцидента за нея станало трудно придвижването. Същата рязко ограничила своите излизания и контакта с приятелките си.

Това ограничение в движението на ищцата се отразило негативно на цялостното ѝ здравословно състояние, предвид възрастта ѝ. Обездвижването при В., с оглед на това, че била на 78 години се преодолявало трудно, а негативните последици били по-осезаеми, сравнени с тези при млад човек.

Липсата на преден зъб и други счупени, повлияли на самочувствието на ищцата. В. се срамувала да контактува с приятелките си, заради липсата на преден зъб. Счупването на зъбите ѝ повлияло и на способността ѝ да се храни нормално.

Физическите травми и разстройството на менталното здраве били безспорно следствие от претърпения инцидент. Внезапната негативна промяна на начина на живот след инцидента е било шокиращо изживяване за В.. Болките и страданията, които изпитвала в първите месеци, заради получените физически наранявания, донесли много негативни емоции за пострадалата. Стабилизирането на разклатеното психическо здраве отнемало, понякога по-дълго време, отколкото физическите травми. След инцидента Д. В. станала по-неуверена и притеснителна, когато се придвижвала сама навън.

Във връзка с инцидента, ищцата претърпяла и имуществени вреди.

С вх. № 1-10104101-832 / 14.03.2022 г. в ответното дружество постъпила застрахователна претенция от Д. К. В., с която на осн. чл.380, ал.1 от КЗ било направено искане за заплащане на застрахователно обезщетение за причинени имуществени и неимуществени вреди след претърпяно ПТП на 26.01.2021 г. в гр. Стара Загора на ул. „.....“ до № 56, причинено от лицето В. Ж. Ч., ЕГН *****, с адрес: гр. Стара Загора,, управлявало собствения си л. а. с марка с рег. № СТ, с рама №, св. за рег. №

....., със сключена застраховка гражданска отговорност към ЗАД „Алианц България“ АД с полица № BG/01/....., валидна до 07.03.2021 г., в размер на:

- 10 000 лева представляващи неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания и

- 149 лева имуществени вреди, изразяващи се в заплатени лекарствени медикаменти, престой в лечебни заведения и свързани изследвания, ведно със законната лихва, дължима на осн. чл.429, ал.2, т.2 във вр. в ал.3 от КЗ считано от датата на уведомяването от застрахования за настъпването на застрахователното събитие по реда на чл. 430, ал. 1, т. 2 от КЗ или от датата на уведомяване или на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице, която от датите е най-ранна, до окончателното изплащане на сумите.

С Писмо с изх. № 2-101-4101-1907 / 14.03.2022г. ЗАД „Алианц България“ АД посочило, че била образувана преписка по щета № 1001/22/217/500020 по полица № BG/01/.....

В проведен телефонен разговор, с представител на дружеството, на Д. В. било предложено по случая да бъде сключено споразумение, като било предложено заплащане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 4000 лв. (четири хиляди лева). Това предложение не било прието, тъй като ищцата намирала, че тази сума не отговаряла на действително претърпените от нея неимуществени вреди, същата била недостатъчна да обезщети напълно претърпените болки и страдания, вследствие на инцидента.

В отговор на отказа, ответното дружество в телефонен разговор заявило, че по така заявената претенция определяло обезщетение от общо 3258,20 лв. (три хиляди двеста петдесет и осем лева и двадесет стотинки), от които 3200 лв. (три хиляди и двеста лева) - обезщетение за неимуществените вреди и 58,20 лв. (петдесет и осем лева и двадесет стотинки) - обезщетение за причинени имуществени вреди. Определеното обезщетение било заплатено от застрахователя в деня на проведения разговор.

От ЗАД „Алианц България“ АД било изпратено Уведомление с изх. № 2-101- 4101-1907#2 / 25.03.2022 г. с което писмено била информирана ищцата за размера на определеното обезщетение.

Частично неудовлетворена оставала претенцията отнасяща се до причинените неимуществени вреди. Ищцата намирала, че сумата от 3200 лв. (три хиляди и двеста лева) била недостатъчна да покрие търпените болки и страдания, поради което предявявала настоящия иск за разликата между претендираните 10 000 лв. (десет хиляди лева) до доброволно заплатените 3200 лв. (три хиляди и двеста лева), или сумата от 6800 лв. (шест хиляди и осемстотин лева), като считала същата за основателна и доказана. Претърпените неимуществени вреди били в пряка и непосредствена връзка с ПТП на 26.01.2021 г. в гр. Стара Загора.

Безспорна била и отговорността на ЗАД „Алианц България“ АД в настоящия казус, като отговорността на дружеството била обусловена от сключената застраховка „Гражданска отговорност“ на лек автомобил с марка, рег. № СТ....., с рама №,

св. за рег. №, със сключена застраховка гражданска отговорност към ЗАД „Алианц България“ АД с полица № BG/01/....., валидна до 07.03.2021 г.

Съгл. чл.429, ал.1, т.1 от КЗ с договора за застраховка „Гражданска отговорност“ застрахователят се задължавал да покрие в границите на определената в застрахователния договор застрахователна сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди, които били пряк и непосредствен резултат от застрахователното събитие.

Ищцата моли съда да постанови решение, с което ДА ОСЪДИ ЗАД „АЛИАНЦ БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК 040638060, със седалище и адрес на управление гр. София, р-н Лозенец, ул. Сребърна № 16, представлявано от Андрей Бойков Александров и Павлин Деков Петков, ДА ЗАПЛАТИ на Д. К. В., ЕГН *****, с постоянен адрес: сумата от 6800 лева, представляваща разликата между справедливото обезщетение от 10 000 лева до платеното доброволно от застрахователя обезщетение от 3200 лева за причинени неимуществени вреди, вследствие на претърпяно ПТП на 26.01.2021г. в гр.Стара Загора на ул. „.....“ до № 56, причинено от лицето В. Ж. Ч., ЕГН *****, с адрес: гр. Стара Загора,, управлявало собствения си л. а. с марка с рег. № СТ, с рама №, св. за рег. №, със сключена застраховка гражданска отговорност към ЗАД „Алианц България“ АД с полица № BG/01/....., валидна до 07.03.2021 г. ведно със законната лихва, дължима на осн. чл.429, ал.2, т.2 във вр. в ал.3 от КЗ считано от датата на уведомяването от застрахования за настъпването на застрахователното събитие - 14.03.2022 г. до окончателното изплащане.

Моли сумите да бъдат заплатени по следната адвокатска банкова сметка по чл.39 от ЗАДв., а именно:

„ОББ“ АД, клон Стара Загора IBAN: BG..... BIC: UBBSBGSF Титуляр: С. Р. Р..

В законоустановения срок по делото е постъпил отговор от ответното дружество ЗАД „АЛИАНЦ БЪЛГАРИЯ“ АД, с който заявява, че предявените иски са допустими.

Във връзка с изложените в исковата молба твърдения ответникът не оспорва, че към 26.01.2021г. е налице валидно застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ между „ЗАД Алианц България“ АД и собственика на лек автомобил „.....“, с рег. № СТ със срок на валидност от 08.03.2020г. до 07.03.2021г. вкл.

Ответникът не оспорва и факта, че извънсъдебно превел по представената от ищеца банкова сметка сумата в размер на 3 258,20 лв., от които 3 200 лв. - определено застрахователно обезщетение за претърпени неимуществени вреди и 58,20 лв. - признати имуществени вреди. Главният иск бил неоснователен, поради което го оспорвал както по основание, така и по размер по следните съображения:

Оспорва виновното и противоправно поведение от страна на водача на л.а. „.....“, с рег. № СТ Не била налице влязла в сила присъда, която да била задължителна за гражданския съд по смисъла на чл. 300 ГПК.

В представеното към исковата молба заверено копие на НП № 21-1228-002781/01.09.2021 г. на ОДМВР - Стара Загора липсвали данни същото да било връчено на

посочения в него нарушител, липсвали данни и да е влязло в законна сила, като във връзка с това оспорвал наличие на противоправно поведение от страна на водача В. Ж. Ч..

Оспорва твърдението, че в резултат на ПТП от 26.01.2021 г. за ищцата възникнали описаните в исковата молба като вид и характер вреди, както и оспорвал твърденията за тяхната продължителност и интензитет.

Видно от представената Епикриза от Клиника по неврохирургия при УМБАЛ „Проф. Д-р Ст. Кич“ - Стара Загора пациентът била постъпила на 26.01.2021 г. с данни за травма в областта на главата, лицето и крайниците. Направени били необходимите изследвания, не били установени контузии и травматични промени, които впоследствие да водели до по-тежки изменения и усложнения.

Същата била изписана три дни по-късно - 29.01.2021 г., като съгласно епикризата след проведената медикаментозна терапия състоянието било подобро и оплакванията - намалени. Изписали я без усложнения, като ѝ била предписана терапия, която включвала медикаменти за промивки и аналгин.

Съгласно амбулаторен лист от 02.02.2021 г. общото състояние на ищцата било задоволително, като били налице ограничени движения в лява колянна става и лява лакътна става. Назначена била терапия, насочена към намаляване на възпалението и болките в проблемните стави.

На 03.02.2021 г. след проведен преглед, ищцата се снабдила със съдебно - медицинско удостоверение на живо лице № 51/21 г. В него липсвали данни за затруднено придвижване и необходимост от ползване на помощно средство.

На 02.03.2021 г. ищцата се възползвала от правото си на контролен преглед в НХК при УМБАЛ „Проф. Д-р Ст. Кич“ АД. При прегледа от неврологична гледна точка бил установен случай на класическо мозъчно сътресение със загуба на съзнание. Посоченото в медицинското направление за консултация в тази му част не отговаряло на действителното състояние на ищцата. В представените от ищцата документи, вкл. и инкорпорираните в постановление за прекратяване на досъдебно производство и съдебно - медицинска експертиза разпити на непосредствени очевидци извън този и от твърденията му в исковата молба не се съдържали данни за загуба на съзнание, а за лека дезориентация.

В периода 15.03.2021 - 22.03.2021 г. на ищцата била проведена физикална терапия и рехабилитация при болести на опорния двигател с диагноза други първични гонартрози, като била изписана с подобрения.

След този период, до датата на завеждане на исковата молба липсвали доказателства за търсена специализирана помощ и/или провеждани терапии във връзка с твърдените увреждания.

По отношение на твърденията за липсващ и счупени зъби ответникът подчертава, че при посочване на окончателната диагноза в епикриза на Клиника по неврохирургия при „УМБАЛ Проф. Д-р Стоян Кич“ АД било посочено „счупен зъб“. При огледа на живо лице, извършен на 03.02.2021г., ищцата съобщила, че счупените леви зъби били стоматологично

шинирани, т.е. преди момента на настъпване на ПТП ищцата вече имала проблем с тези зъби. В този смисъл е налице причинно - следствена връзка между нарушената цялост на зъбите и загубата на зъб в резултат на факти и обстоятелства, стоящи въвн от ПТП. Ответникът оспорва твърдението, че ищцата има проблем при хранене. В приложената СМЕ в досъдебното производство експертът дава заключение, че липсата на зъб и нарушената цялост на другите не са затруднили дъвченето и говореното на ищцата.

В конкретния случай се касае за жена в напреднала възраст. С възрастта се усилват дегенеративните изменения. Не е спорно, а се потвърждава от представените документи, че ищцата страда от дегенеративно заболяване - ганоартроза на лява колянна става. Във връзка с това ответникът оспорва наличието на пряка причинно-следствена връзка между описаните в исковата молба увреждания и оплаквания, вкл. и придвижването с помощно средство и претърпените неимуществени вреди от ищцата и процесното ПТП. Същите се дължат на възрастови дегенеративни изменения в общото и здравословно състояние на ищцата отпреди ПТП и няма връзка с травмите ѝ от ПТП.

Оспорва твърдението, че към момента на завеждане на исковата молба и към настоящия момент ищцата все още не се е възстановила от претърпяното ПТП, настъпило повече от година преди депозирането ѝ. Съгласно заключението на съдебно - медицинската експертиза № 148/2021г. в досъдебното производство, приложена от ищцата, периодът на възстановяване от описаните травми е в рамките на 21-28 дни.

Оспорва твърдението, че в резултат на ПТП, ищцата рязко ограничила своите излизания и контакти с приятелки и това ограничение се е отразило негативно на цялостното ѝ здравословно състояние.

Очевидно в конкретния случай, ако било така, се касаело за лично решение на ищцата, без връзка с настъпилото ПТП. Ако в действителност ограничаването на контактите са повлияли по някакъв начин здравословното състояние на ищцата, то тя със сигурност трябвало да ги сподели с лекуващите лекари, както и да потърси адекватна медицинска помощ и лечение. По делото не била представена медицинска документация за извършени прегледи при специалист психиатър и/или психолог, нито документи, удостоверяващи твърдения негативен резултат/ефект в здравословното ѝ състояние.

Ответникът въвежда изрично възражение за съпричиняване от страна на ищцата, изразяващо се в нарушение на чл. 5, ал. 1, т. 1, чл. 113 и чл. 114 от Закона за движение по пътищата.

Разпоредбата на чл. 107 от ЗДвП дава легална дефиниция на „пешеходец“ - всеки участник в движението, който се намира на пътя извън пътно превозно средство и не извършва работа по пътя. Не е спорно качеството на ищцата на пешеходец в момента на настъпване на ПТП.

Член 5, ал. 1, т. 1 ЗДвП изрично въвежда забрана за всеки участник в движението по пътищата с поведението си да създава опасности и пречки за движението, както и да поставя в опасност живота и здравето на хората.

В чл.113 от ЗДвП е разписано дължимото от пешеходците поведение при движението им по пътищата, а именно: при пресичане на платното за движение пешеходците са длъжни да преминават по пешеходните пътеки при спазване на следните правила: 1. преди да навлязат на платното за движение, да се съобразят с приближаващите се пътни превозни средства; 2. да не удължават ненужно пътя и времето за пресичане, както и да не спират без необходимост на платното за движение. Разпоредбата на чл. 114 ЗДвП изрично забранява на пешеходците да навлизат внезапно на платното за движение или да пресичат платното за движение при ограничена видимост.

От събраните в хода на досъдебното производство данни, процесното ПТП е настъпило в зимен месец, в тъмна част на денонощието, при дъждовалеж.

Ищцата в момента на ПТП била облечена изцяло в черно, със сложена на главата черна качулка и носеща отворен черен чадър, ограничаващ видимостта ѝ. По нейни данни преди ПТП същата се е движила по северния тротоар на ул. „.....“ в посока централната част на града, като преди да стигне кръстовището на ул. „.....“, вместо да пресече, завила и минала зад пазарчето, заобиколила масите на пазарчето и достигнала западния тротоар на ул. „.....“. Там тръгнала да пресича и самата улица, където била застанала на разделителната линия, пресичаща платната за движение.

Както на кръстовището на ул. „.....“ и ул. „.....“ (стоящо на около 30 м. от мястото на ПТП), така и на кръстовището на бул. „.....“ и ул. „.....“ (стоящо на около 20 м. от мястото на ПТП) имало пешеходни пътеки и светофарна уредба, която уредба съгласно снетите обяснения на водача на л.а В. Ч. очевидно работила.

В конкретния случай, пострадалата сама създава възможността за настъпване на вредоносния резултат, не положила необходимата грижа за опазване на собственото си здраве и живот. Същата виновно нарушила чл. 113 от ЗДвП, според който при пресичане на платното за движение, пешеходците са длъжни да преминават по пешеходните пътеки и чл. 114 ЗДвП.

В случай, че ищцата не беше нарушила правилата за движение по пътищата и в тъмна част на денонощието при дъжд не беше избрала тъмни дрехи и чадър, то и процесното ПТП нямаше да настъпи.

Приносът по чл. 51, ал. 2 ЗЗД винаги е личен и следва да се преценява с оглед на конкретното лице. Съгласно съдебната практика обективното съпричиняване е достатъчно за намаляване на обезщетението (в този смисъл е Определение № 739 от 14.06.2011 г. на ВКС по гр. д. № 1553/2010 г., III г. о., ГК, докладчик председателят Таня Митова). Обезщетението за вреди от неправомерно увреждане се намалява, ако и самият пострадал е допринесъл за тяхното настъпване.

Ответникът оспорва предявения иск за неимуществени вреди и по размер.

Предявеният иск за претърпени неимуществени вреди е изключително и неоснователно завишен по размер, с оглед степента и характера на получените телесни увреждания. Исканото от ищцата обезщетение не съответства на степента и характера на

получените травми, времето за възстановяване. Съгласно съдебната практика понятието „справедливост”, по смисъла на чл. 52 от ЗЗД, не е абстрактно понятие, а е свързано с преценката на редица конкретни, обективно съществуващи обстоятелства, имащи значение за правилното определяне на размера на обезщетението, което не може да бъде източник на обогатяване на увредените лица. Претендираният размер не кореспондира с действителния обем наранявания на ищцата и продължителността на свързания с тях дискомфорт. Претенцията за неимуществени вреди не е съобразена със степента, обхвата, вида и продължителността на претърпените болки и страдания, в резултат на ПТП, на медико-биологичните признаци на травмата и реалната продължителност на лечебния и възстановителния процес.

Ответникът счита, че изплатеното на ищцата обезщетение в размер на 3 200 лв., направено преди завеждане на исковата молба покрива в цялост и напълно претърпените от нея неимуществени вреди, в резултат на ПТП от 26.01.2021г.

Ответникът счита на отделно основание, предявеният размер за прекомерен, предвид наличието на съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищеца, настъпило като резултат от нарушение на вменените й по смисъла на ЗДвП задължения. На основание чл. 51, ал. 2 от ЗЗД, счита, че размерът на обезщетението следва да бъде намален, съобразно приноса на пострадалия

Оспорва претенцията за заплащане на законна лихва.

Оспорва началната дата, от която се претендира дължимост на законната лихва.

Не оспорва обстоятелството, че на 14.03.2021г. е получил застрахователната претенция на ищцата, чрез пълномощника й с оглед поставения входящ номер.

Съгласно чл.496 от Кодекса за застраховането, застрахователят изпада в забава след изтичане на 3-месечния срок за произнасяне, т.е. в настоящия случай - от 14.06.2021г.

Ответникът моли съда да постанови решение, с което да остави без уважение и да отхвърли като неоснователни и недоказани предявените от Д. К. В., ЕГН: ***** иск за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди, ведно със законна лихва върху него от датата на уведомяване на доверителя ми - 14.03.2021г. до окончателното плащане на сумата.

Алтернативно, моли съда да постанови решение, с което да не уважава предявения иск за неимуществени вреди в пълния предявен размер, а да присъди обезщетение след преценка на всички обстоятелства, имащи отношение към справедливия размер на обезщетението, включително съпричиняване на вредоносния резултат от ищцата вследствие нарушаване на правилата за движение по пътищата и несъобразяване с пътната обстановка.

Моли в негова полза да бъдат присъдени направените в хода на производството разноски.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните, приема за установена следната фактическа обстановка:

За основателността на прекия иск в тежест на ищеца е да докаже, че е претърпял вреди

в причинна връзка с виновно противоправно деяние на лице, чиято гражданска отговорност към датата на деянието е застрахована при ответника, както и какъв е техният размер.

Установено е по делото, а и не е спорно, че на 26.01.2021г., около 18.30 часа е настъпило ПТП в гр. Стара Загора, на ул. „.....“ , в отсечката между бул. „.....“ и ул. „.....“ , при който е настъпил контакт между ищцата Д. К. В. и лек автомобил „.....“, с рег. № СТ....., управляван от св. В. Ж. Ч..

Не се оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ за лек автомобил „.....“ с рег. № СТ, със срок на валидност от 08.03.2020г. до 07.03.2021г.

Не се оспорва и обстоятелството, че на ищцата от страна на ответното дружество, във връзка с така настъпилото ПТП извънсъдебно е била изплатена сумата в размер на 3258,20 лв., от които 3200 лв., определено застрахователно обезщетение за претърпени неимуществени вреди и 58,20 лв. – признати имуществени вреди.

От събраните по делото писмени доказателства се установява, че за процесното застрахователно събитие, е съставен констативен протокол за ПТП №...../26.01.2021г., ведно с план-схема на ПТП /л.100 -101 от делото/. От последните е видно, че при настъпване на събитието, пътната настилка е била мокра, при изкуствено осветление, при наличието на дъждовалеж. Във връзка с настъпилото ПТП е било образувано ДП №1228-зм-18-ПТ/2021г. по описа на сектор ПП, прокурорска преписка №871/2021г. по описа на РП Стара Загора. С постановление от 20.07.2021г., след извършване на съответните процесуално-следствени действия, измежду които съдебномедицинска експертиза по писмени данни №148/2021г., наблюдаващия прокурор е установил следната фактическа обстановка: На 26.01.2021г., около 18.30 часа, св. В. Ж. Ч. управлявала лек автомобил „.....“ с ДК№СТ....., по ул. „Отец Паисий“ от север на юг, като след като преминала пресечната пряка с бул. „.....“ се престоила в лентата за завой наляво, тъй като имала намерение да продължи по ул. „.....“ на изток. По време на движението напред възприела от лявата си страна човешка фигура, установена като ищцата Д. В., която била облечена с тъмни дрехи, ориентирана с гръб към колата, държала чадър и имала качулка на главата. Когато превозното средство се изравнило с пешеходката, между същите настъпил контакт, като последната паднала на земята. Вследствие на ПТП, на пострадалата били причинени увреждания, които в своята съвкупност осъществили медико-биологичния признак – временно разстройство на здравето, опасно за живота. С оглед установеното и на основание чл. 243, ал.1, т.1 НПК, вр. с. чл. 24 ал.1, т.1 от НПК, образуваното ДП е било прекратено, като преписката е изпратена на съответния АНО за преценка за извършено административно нарушение. В тази връзка на 18.08.2021г. срещу св. В. Ж. Ч. е образувано административно-наказателно производство, като е съставен Акт за установяване на административно нарушение № 21-2781 от 18.08.2021г. за нарушение на чл. 116 от ЗДвП. На основание така съставения АУАН, на водача е било издадено Наказателно Постановление №..... от 01.09.2021г., за това че на 26.01.2021 г., около 18.30 ч., в гр. Стара Загора, на ул. до № 56, в посока север-юг, като управлявала собствения си автомобил, с рег.№ СТ..... не е била предпазлива и

внимателна към уязвимите участници в движението – престарялата Д. К. В., която излиза внезапно на пътното платно за движение в тъмната част на денонощието и при обилен дъждовалеж, не на пешеходна пътека, я блъска с предна лява част на МПС, което реализира ПТП с пострадало лице – пешеходката Д. К. В., която е откарана от екип на ЦСМП за преглед и лечение. За така извършеното административно нарушение, на св. Ч. е наложено административно наказание – глоба./л.92 от делото/.

Видно от приложената по делото Епикриза към ИЗ 1751 /л.13 от делото/, ищцата Д. В. е постъпила в Клиника по неврохирургия към УМБАЛ Проф. Д-р Ст. К.ич, с данни за травма в областта на главата, лицето и крайниците и оплаквания от световъртеж, гадене, главоболие и болезненост по травмираните места. От представеното съдебномедицинско удостоверение на живо лице №51/2021г., се констатира, че при извършения преглед на ищцата са установени: Контузия на главата, лицето и крайниците. Мозъчно сътресение. Травматично избиване на трети горен десен зъб и счупване на видимата част на втори горен ляв зъб до нивото на венеца. Контузия на лявото коляно. Оток, кръвонасядане, охлузване по левия лакът. Описаните и установени травматични увреждания добре отговарят да са от действието на твърди тъпи предмети и могат да бъдат получени по начин и време при блъскане на пешеходец, от движещ се автомобил с последващо падане върху терен.

Видно от застрахователна претенция № 1-101-4101-832/14.03.2022 г. ищцата е отправила застрахователна претенция към ответното дружество във връзка с така настъпилото ПТП, като е заявила обезщетение в размер на 10 000 лв., представляващи неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания и 149 лв., имуществени вреди, изразяващи се в заплатени лекарствени медикаменти, престой в лечебни заведения и свързани изследвания, ведно със законната лихва, дължима на основание чл. 429 ал.2 т.2 вр. с ал.3 КЗ, считано от датата на уведомяването от застрахования за настъпването на застрахователното събитие по реда на чл. 430, ал.1, т.2 КЗ или от датата на уведомяване или на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице, която от датите е най-ранна до окончателното изплащане на сумите. С уведомление изх. № 2-101-4101-1907#2/25.03.2022 г., ответникът е уведомил ищеца, че определя застрахователното обезщетение, вследствие на процесното ПТП в размер на 3258,20 лв.

С оглед установяване обстоятелствата по делото е назначена съдебно-автотехническа експертиза. От заключението на вещото лице по същата се установява, че произшествието е настъпило в 18.25ч. на 26.01.2021г., на ул. „Отец Паисий“ до №61. Лек автомобил с рег. № СТ....., управляван от В. Ж. Ч. се е движил в посока юг. Около средата на пресечката между улиците „Гурко“ и „.....“, пешеходката Д. В. пресичала платното за движение на ул. „Отец Паисий“ в посока запад-изток. Водачката на автомобила не е реагирала своевременно и е настъпил удар между предна челна лява част на автомобила и лява страна на тялото на пешеходката. Вещото лице формулира две причини за настъпване на ПТП – неподбиране на подходяща скорост за движение при конкретните условия от страна на водача и неправилно пресичане от страна на пешеходеца. В момента на произшествието е валил дъжд и

видимостта е била в условия на тъмнина и дъжд. При тези условия времето за възприемане на обекти, разположени в различно направление е по-голямо от това, необходимо за възприемане на същите при дневна С.а. След удара, водача на автомобила и пострадалата са останали на място до пристигане на ЦСМП.

С оглед установяване на обстоятелствата по делото са назначени първоначална и повторна съдебно - медицинска експертиза. Според заключенията на вещите лица по същите, травматичните увреждания в резултат от ПТП на 26.01.2021г. са: контузия на главата, подкожен хематом в областта на челото в дясно, мозъчно сътресение без коматозно състояние със степенни промени в съзнанието /обнубиляция/, счупване на първи и втори горни в ляво зъби, трети горен десен зъб липсва, контузия на ляво коляно. Описаните и установени травматични увреждания добре отговарят да са от действието на твърди тъпи предмети и могат да са получени от блъскане на пешеходец от движещ се автомобил с последващо падане върху терен. Така установените травматични увреждания са причинили на ищцата временно разстройство на здравето, опасно за живота, като пълният срок за възстановяване е до 4 седмици – 28 дни. Вещото лице по първоначалната експертиза счита, че описаните увреждания са в пряка и непосредствена причинна връзка с процесното ПТП, като отговарят на вида и мястото на ПТП, вида и степента на описаните увреди. Към момента на извършване на прегледа от страна на вещото лице, описаните травми са напълно заздравели. След справка от НЗОК вещото лице заявява, че за ищцата има информация за придружаващи и дегенеративни заболявания: увреждане на междупрешленни дискове в поясния отдел на гръбначния стълб, увреждане на лумбоскар плексус, увреждане на междупрешленни дискове в поясния отдел на гръбначния стълб, контузия на коляното – ОПЛ, първични гонартрози, обтурация и екстракция на зъби. Вещото лице по повторната експертиза е заключило, че вследствие на процесното ПТП ищцата е получила избиване на трети горен десен зъб, частично счупване на коронката на първи горен ляв зъб и счупване до нивото на венеца на коронката на втори горен ляв зъб.

С оглед пълното установяване на обстоятелствата по делото са събрани гласни доказателства.

От показанията на свидетеля В. Ж. Ч. /без родство със страните/ се установява, че на процесната дата, около 18.30 часа управлявала автомобила си по ул. „.....“, като предприела ляв завой на кръстовището с ул. „.....“. В този момент свидетелят Ч. видяла пешеходец, който пресичал платното за движение. Когато ищцата започнала да пресича другото платно, Ч. тръгнала внимателно зад нея, но ищцата внезапно се върнала и се ударила в автомобилът на свидетеля. След инцидента Ч. потърсила контакт с пострадалата и сигнализирала на ЕЕНСП 112, при което пристигнали екипи на МВР и ЦСМП. На следващия ден свидетелят посетила пострадалата в болницата и й задала въпроса защо се върнала назад. Последната отговорила, че било възможно вятърът да я е бутнал.

От показанията на свидетеля /без родство със страните/ се установява, че познава ищцата от повече от 50 години. На процесната дата, трябвало да се срещне с ищцата, но последната закъсняла и не дошла. На следващия ден свидетелят разбрала, че

ищцата претърпяла инцидент, при което отишла в болницата да я види. Пострадалата била объркана и имала кръв по ръката. След като напуснала болницата, пострадалата помолила свидетеля да я придружи, за да си вземе епикриза, защото се придвижвала трудно. Тогава тя споделила на, че съседка се грижела за нея, повече от месец ползвала обезболяващи хапчета. По-късно отишла на лечение в с.Баня, а след като се върнала свидетелят видяла, че ищцата се придвижва с бастун. Инцидентът ѝ се отразил и психически – затворила се в себе си, излизала по-рядко, чувствала се изморена, характерът ѝ се променил.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

По отношение на главния иск за обезщетение:

За да се ангажира отговорността на застрахователя по [чл.432, ал.1 от КЗ](#), е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка „Гражданска отговорност“, между прекия причинител на вредата и застрахователя. Следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на [чл.45 от ЗЗД](#), пораждащи основание за отговорност на прекия причинител - застрахован спрямо увреждения за обезщетяване на причинените вреди.

В случая не е спорно обстоятелство наличието на валидно застрахователно правоотношение към датата на процесното ПТП, по силата на което ответното дружество е поело задължение да обезщети увреденото трето лице при използването на застрахования автомобил.

От събраните по делото писмени доказателства е установено, че уврежденият е изпълнил задълженията си по чл.380 от КЗ, като е отправил писмена претенция до застрахователя, като на основание Застрахователна претенция № 1-101-4101-832/14.03.2022г. е била заведена щета № 1001/22/217/500020 по описа на ответника.

От събраните по делото доказателства по безспорен начин е доказано противоправното деяние на водача на застрахования автомобил, която при управление на същия не е проявила предпазливост и внимание към уязвимите участници в движението – в конкретния случай – ищцата Д. В.. Това заключение се подкрепя както от писмените доказателства по делото, свидетелстващи за установени факти и обстоятелства от страна на органите на досъдебното производство и административно наказващите органи, така и от назначената по делото автотехническа експертиза, която подробно описва механизма на настъпилото ПТП. В този смисъл са и показанията на свидетеля Ч., която заявява, че е привела автомобила си в движение, без да се е уверила, че пешеходецът - ищцата се е намирала на безопасно разстояние от управляваното от нея МПС. Така съдът намира, че противоправното деяние в процесния случай намира израз в нарушението на разпоредбата на чл. 116 от ЗДвП.

Що се отнася до вредата, съгласно чл. 52 ЗЗД, обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Съдебната практика и правната доктрина са единодушни в становището си, че неимуществените вреди могат да приемат различни

форми и отражения върху субектите. Неимуществените вреди обхващат нарушаването на блага, които са предмет на субективно право – право на свобода, право на личен живот, на чест, достойнство, добро име, телесна цялост, здраве, живот, но може и да са последица от нарушени блага, които не са предмет на права, но сами по себе си са ценност в едно общество и засягането им води до неблагоприятни последици върху личността. Естеството на неимуществените вреди изключва поправянето им в натура или реалното им парично обезщетяване, но законът поставя справедливостта като нормативен критерий при определяне размерът на обезщетението. Понятието “справедливост” не е абстрактно. Според ПП на ВС на РБ № 4/23.12.1968г. то е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се вземат предвид от съда при определяне размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства са характера на увреждането, начина на настъпването, обстоятелствата при които е станало, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания, осакатявания, загрозявания и др. Следва също да бъде отчетена общественно-икономическата обстановка, така че лицето, което е претърпяло вредите да получи достойна компенсация на претърпените неблагоприятни въздействия и неудобства. В конкретния случай следва да бъде прието, че вредите, вследствие на настъпилото ПТП ищцата е претърпяла болки и страдания предвид причинените ѝ травматични увреждания - мозъчно сътресение без коматозно състояние със степенни промени в съзнанието /обнубиляция/, счупване на първи и втори горни в ляво зъби, избит трети горен десен зъб, контузия на ляво коляно. Същите се установяват както от приложените по делото Епикриза ИЗ1751 и Съдебномедицинско удостоверение на живо лице №51/2021 г., така и от назначените първоначална и повторна съдебномедицински експертизи. Друго изражение на причинените неимуществени вреди, се установява от показанията на свидетеля, която твърди свидетелства за промяна на начина на живот на ищцата – придвижване с бастун, избягване на социални контакти, промяна в характера. Определеният в исковата молба размер на търсеното обезщетение съдът намира за справедлив, предвид физическите болки и психологически дискомфорт, който ищцата е следвало да изтърпи, предвид възстановяването ѝ. Следва да се отбележи и напредналата възраст на последната, която предполага налагане на по-големи ограничения на начина на живот, когато е наложащо възстановяване от подобни травми.

За доказана следва да се приеме и причинната връзка между противоправното деяние на водача на застрахования автомобил и настъпилите увреждания. От писмените доказателства по делото се установява, че причинените наранявания на ищцата добре отговарят да са причинени при блъскане на пешеходец от движещ се лек автомобил, до каквото и заключение е стигнало вещото лице по първоначалната съдебномедицинска експертиза.

Съгласно чл.45, ал.2 ЗЗД, вината се предполага до доказване на противното. Съдът намира, че ответникът не е ангажирал достатъчно доказателства, които да оборят законовата презумпция на цитираната разпоредба, следователно следва да се приеме за доказан и четвъртият елемент от фактическия състав на непозволеното увреждане.

Така съдът намира, че предявеният иск за обезщетение на неимуществени вреди е доказан по основание.

Във връзка с направеното възражение за съпричиняване от страна на ответника съдът намира следното:

Съгласно чл.51, ал.2 ЗЗД ако увреденият е допринесъл за настъпването на вредите, обезщетението може да се намали. В т.7 на ТР №1/23.12.2015 по т.д. №1 /2014 г. на ОСТК, ВКС е взел становище, че съпричиняването на вредата изисква наличие на пряка причинна връзка между поведението на пострадалия и настъпилия вредоносен резултат, но не и вина. Приносът на увредения, може да се изрази в действие или бездействие, но всякога поведението му трябва да е противоправно и да води до настъпване на вредоносния резултат, като го обуславя в някаква степен. Трябва да бъде направено разграничение между допринасянето на пострадалия за възникване на самото ПТП, като правно значим факт, който обуславя прилагането на чл. 51, ал.2 ЗЗД и приноса му за настъпване на вредата спрямо самия него, който факт също води до приложението на чл. 51, ал.2 ЗЗД. Придобилият гражданственост термин „съпричиняване“ е с по-тясно значение от използвания в закона „допринасяне за настъпване на вредите“. Същият илюстрира първата от посочените хипотези – допринасяне за настъпване на произшествието. Във втората хипотеза, пострадалият не е допринесъл за настъпване на събитието, но с поведението си е спомогнал за собственото си увреждане. Дали поведението на пострадалия е рисково и дали то е допринесло за увреждането, подлежи на установяване във всеки конкретен случай. В конкретния случай, от образуваната доказателствена съвкупност се установи, че в процесния случай ищцата е предприела неправилно пресичане на ул. „.....“, в посока от запад на изток. Това се доказва, както от свидетелските показания на водача – В. Ч., така и от назначената автотехническа експертиза. Същият факт, въпреки, е възприет и от административно-наказващия орган, който в издаденото НП е констатирал, че пострадалата е „излязла внезапно на пътното платно [...] не на пешеходна пътека“. От доказателствената съвкупност се установява още, че при пресичането на платното за движение на ул. „Отец Паисий“ ищцата не се е съобразила с приближаващите се пътни превозни средства, тъй като става ясно, че е преминала в непосредствена близост до лекия автомобил на свидетеля Ч.. Ищцата е имала и ограничена видимост, предвид установените от показанията на разпитаните свидетели факти, че по време на ПТП е валил дъжд, а последната е била с качулка и чадър. Така съдът възприема, че с поведението си на процесната дата, ищцата е извършила от обективна страна нарушения на чл. 113, ал.1, т.1 ЗДвП и чл. 114, т.1 и т.2 ЗДвП. Тези противоправни действия на ищцата са допринесли за настъпването на увреждането и са в пряка причинна връзка с предизвикания механизъм на увреждане на последната, вследствие на ПТП. Би могло да бъде направено обосновано заключение, че именно поведението на ищцата е способствало за причиняването на настъпилото застрахователно събитие – процесното ПТП.

Следва обаче всякога да се има предвид при преценка поведението на пострадалия, че законодателят силно е завишил отговорността на водачите на моторни превозни средства за

осигуряване на безопасността на движението спрямо тази на пешеходците. В този смисъл са разпоредбите на чл. 5, ал.2 т.1, чл. 20 ал.2 ЗДвП и др. Така съдът намира, че водачът на лекия автомобил е допринесъл в по-голяма степен за настъпване на увреждането. По изложените съображения приносът на ищеца следва да бъде определен на 40 % в съотношение с 60% с този на водача.

Оценката на увреждения по отношение на претърпените имуществени вреди, която намира своя израз в петитума на исковата молба, не е и не може да бъде ограничителен критерий за свободното определяне на размера на справедливото обезщетение от страна на съда. При доказан по основание иск и при установено съпричиняване, съдът не може да обезщети само част от неимуществените вреди от деликта с мотив, че с оглед принципа на диспозитивното начало в гражданския процес е недопустимо, при прилагане разпоредбата на чл. 51, ал.2 ЗЗД да се намалява обезщетение, което не е поискано. В ТР № 1/01.08.2022 г. по ТД №1/2021 г. ОСГТК, ВКС приема, че когато са налице предпоставките на чл. 51, ал.2 ЗЗД, съдът следва да намали обезщетението спрямо размера, за който искът би бил основателен, ако не би се наложило намаляването му поради принос на пострадалия. Размерът на заявената претенция не съставлява решаващ фактор при преценката относно действителния размер на вредата, подлежаща на обезщетяване, тъй като претендираното обезщетение може да не е равно по размер на определеното от съда по справедливост.

Доколкото съдът прецеля за справедлив общият търсен размер в исковата молба и застрахователната претенция в размер на 10 000 лв., така определеното съпричиняване следва да бъде изчислен върху същата сума.

След намаляване на претенцията съгласно определения размер съпричиняване се установява, че пострадалата следва да получи сумата от 6000 лв., която представлява справедливия размер на обезщетението за неимуществени вреди, причинено от процесното ПТП. Безспорно установено е, че ответното дружество е заплатило на ищцата, извънсъдебно сума в размер на 3200 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди. Така съдът достига до извода, че предявеният иск следва да бъде уважен за сумата от 2800 лева, а в останалата му част до размера от 6800 лв. същият следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

По отношение на иска за лихва за забава:

Нормата на чл. 497, ал. 1 от КЗ предвижда, че лихвата за забава върху застрахователно обезщетение се следва от по-ранната от двете дати – изтичането на 15 работни дни от представянето на всички изискуеми по чл. 106, ал. 3 от КЗ доказателства или изтичането на срока по чл. 496, ал. 1 от ГПК. Следва да се има предвид обаче, че в хипотезата на пряк иск от увреденото лице срещу застрахователя по застраховка "ГО" в застрахователната сума по чл. 429 от КЗ се включва дължимото от застрахования спрямо увреденото лица обезщетение за забава за периода от момента на уведомяване на застрахователя, респ. предявяване на претенцията от увреденото лице пред застрахователя / в този смисъл решение 128/04.02.2020г. по дело № 2466/2018г. на Първо ТО на ВКС, решение 167/30.01.2020г. по дело № 2273/2018г. на Второ ТО на ВКС/, т.е. обезщетението за забава за неимуществените

вреди се следва от 14.03.2022 г. – датата на входиране на застрахователната претенция при ответника от страна на ищцата.

По отношение на възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение:

Съдът не намира определеното и заплатено възнаграждение в размер на 900 лв. за несъответстващо на фактическата и правна сложност на делото, като същото попада в границите на определеното такова в Наредба №1/2004г. за минималните възнаграждения на адвокатските възнаграждения, поради което и същото не е прекомерно.

Предвид частичната основателност на исковата претенция и съгласно разпоредбата на [чл.78, ал.1 ГПК](#) съдът следва да присъди в полза на ищеца направените разноски по делото. Ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 612,29 лева, представляваща направени разноски за адвокатско възнаграждение, възнаграждение за вещи лица и държавна такса, съразмерно с уважената част от исковете.

Предвид частичната основателност на исковата претенция и съгласно разпоредбата на [чл.78, ал.3 ГПК](#) съдът следва да присъди в полза на ответника направените разноски по делото, за които са представени доказателства. Ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника сумата от 1215,86 лева, представляваща направени разноски за адвокатско възнаграждение и възнаграждение за вещи лица, съразмерно с отхвърлената част от исковете.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО „АЛИАНЦ БЪЛГАРИЯ“ АД, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н Лозенец, ул. „Сребърна“ №16, ЕИК 040638060, представлявано от Андрей Бойков Александров и Павлин Деков Петков **да заплати на** Д. К. В., от, ЕГН ***** чрез адвокат С. Р. от АК Стара Загора, със съдебен адрес гр. Стара Загора, бул. „Руски“ № 56, сумата от **2800 лева**, представляваща обезщетение за неимуществени вреди вследствие на претърпяно ПТП на 26.01.2021г. в гр. Стара Загора, на ул. „....“ до №56, причинено от лицето В. Ж. Ч., управлявала собствения си л.а. марка с рег. № СТ....., със сключена застраховка гражданска отговорност към ЗАД „Алианц България“ АД, с полица № BG/01/....., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 14.03.2022г. до окончателното им изплащане, както и сумата от **612,29 лева**, представляваща разноски по делото, като отхвърля иска за обезщетение за неимуществени вреди в останалата му част до размера на претендираните 6800 лева, като **НЕОСНОВАТЕЛЕН И НЕДОКАЗАН**.

ОСЪЖДА Д. К. В., от, ЕГН ***** чрез адвокат С. Р. от АК Стара Загора, със съдебен адрес гр. Стара Загора, бул. „Руски“ № 56 **да заплати на** ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО „АЛИАНЦ БЪЛГАРИЯ“ АД, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н Лозенец, ул. „Сребърна“ №16, ЕИК

040638060, представлявано от Андрей Бойков Александров и Павлин Деков Петков сумата от **1215,86 лева**, представляваща разноски по делото, съразмерно с отхвърлената част от иска.

Дължимите суми могат да бъдат заплатени по следната банкова сметка: „ОББ“ АД, клон Стара Загора, IBAN: BG31UBBS..... BIC: UBBSBGSF с титуляр С. Р. Р..

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Окръжен съд - Стара Загора.

Съдия при Районен съд – Стара Загора: _____